

Ca-Nostra

* * * ANY SEGON, NÚM. 60 * * * SETMANARI POPULAR * * * INCA, 14 DE NOVEMBRE DE 1908 * * *

LA NOSTRA FESTA

Avuy estam de festa.

A sortida de sol el repic alegre de les toretjades campanes, ens han anunciat que ja's donaven principi a les marianes solemnitats de nostra festa.

A totes les cases de familia ja tenen aparellat el fexet de reinosa teya per fer, a sortida de completes, els tradicionals foguerons.

Demá es la gran diada. Fa festa SA MADONA d'Inca, SANTA MARÍA LA MAJOR.

Anit a n-el tò de les xordoroses xeremies, s'escampará llover y murta, per nostres plassés y carrers, demunt les calentes cendres de llenya escullida, cremada en obsequi y homenatge a nostra Reyna y Mare.

Aquesta es nostra festa: La més genuinament inquera, la que té suaus resabis del antigor, la qu'ens fa sentir les glories del temps passat, la qui té lluminosos aguayts de pleyades de fills il-lustres de l'històrica Inca, qu'es nodriren baix l'estrellat mantell y ab la llet confortant de la devoció de nostra escelsa Patrona.

A n-aquest sitgle frivoler que tot se muda y canvia, que les benhaurades costums dels antics se perden per no tornar may més, aconsola l'esperit al veure conservar fresques y pures, en son caràcter primitiu, les tradicions y entusiasmes que van involucrats amb el cult de nostra agraciada MORENETA.

Com a cristians, may mos sentim més fills d'aquella Mare que mos dexá el Salvador moribunt d'alt del Calvari, qu'en la diada d'avuy, qu'en la festa de la Reyna d'Inca.

Com a ciutadans, may mos sentim més patriotes y regionalistes, que besant aquells peus adorables, aont han depositat l'efussió de ses besades d'amor les generacions dels avis qu'ens presediren.

Som inquers... Som cristians... Tenim per Patrona y Titular a SANTA MARÍA LA MAJOR... Vet-aquí la síntesis de nostra vida religiosa y patriota, tant bellament expressada per un poeta inquer:

¿No heu pujat a sa cambra deurada, com a fills, a plagarli ses mans?

Si una mare més bona heu trobada ni sou d'Inca, ni sou cristians.

Senyora: la Redacció de CA-NOSTRA, setmanari consagrat a la propaganda de la Religió de vostro Fill y dels interesos de la Patria petita que Vos presidiu, enmitx de Mallorca, avuy rendeix homenatge d'adoració y amor a vostra Escelsitut Inmaculada, y posa en vostres mans els seus cuydados y modestos esforços, pera que los beneiguen, com acostumau beneir a tot afany enaltidor de nostra Patria.

LA REDACCIÓ.

ELS HONORS DE LA CIUTAT D'INCA

V. P. Fra Refel **S**erra
V. D. Joan Salvador **A**brines
V. P. Fra Jua **N**de la Verge
D. Andreu Ver **T**
V. P. Pere V **A**quer

V. P. Fra Guillem **M**alferit
V. P. Bartomeu V **M**lperga
El M. I. Sr. D. Pe **R**e Llompert
El M. I. Sr. D. S **I**mó Alzina
V. Sor Clara **A**ndreu

V. P. Jeroni P **T**anes
Mestre Guillem S **A**grera

D. Tomás **M**alferit
D. Mateu M **A**lferit
Venerable. **A**ume Salort
V. P. Bartomeu C **O**ch
P. Fra Antoni **O**reure

UN BON JUTJE

Una vegada un rey volgué aclarí si era veritat que a una ciutat del seu reine hi havia un capás de descobrir sempre la veritat y no deixarse enganyar may pels pòlissos y estrafalaris.

Per conseguirho es va desfressar de marxando y montat a cavall s'en aná de cap a la ciutat ahont vivia'l jutje de quina fama li havien parlat.

Abans d'entrar a la ciutat se li acostá un pobre demanantli llimosna; li doná el rey un parey de monedes y anava a continuar son camí quant es va haver d'aturar a súplica del pobre.

—¿Qué vols?—li demaná'l rey—Ja t'he donada almoyna.

—Vull que me dugues ab el teu cavall fins

a la plassa de la ciutat y així no m'atropellarán els cavalls y camells que per allá passen.

Va consentir el bon rey, feu pujar el pobre al darrera del seu cavall, y el va portar fins a n-el lloc senyalat; pero una volta arribats fins a la plassa el pobre no baixava.

¡Devalla! ¿No veus que ja som arribats?

—¿Qué dius? No seré qui devall, perque aquest cavall es meu y si t'empenyes en reténirlo quantre la meua voluntat, demanaré justícia.

Una gran gentada qu'hi havia per allá los va enrevoltar dihent:

—Anau a n-el jutje y ell resoldrá.

El consell paresqué acceptable tant a n-el rey com a n-el pobre, fins a tal punt, que se'n anaren tot dret de cap a ca'l jutje.

Abans d'aquell judici se'n celebrava un altre entre un sabi y un llaurador que's disputaven la possessió d'una dona.

Ascoltá'l jutge llurs explicacions y després d'haver pensat un moment, digué.

—Deixaume aquí la dona y tornau demá.

Es presentaren després un carnicé y un comerciant d'olis, portant cadascu'n les senyes inequívokes del seu ofici; taques de sanc l'un y d'oli l'altre.

El primer portava doblés en la má, y el segón ab una de les seues estrenyía la del carnicé.

Aquest deia:

Som anat a comprar oli a ca aquest homo y quant he tret la bossa per pagarlo, m'ha agafat la má per robarme y ab aqueixa forma mos presentam al devant teu: jo ab la bossa en la má y ell estrenyentíemé.

—¡Es mentida!—digué'l comerciant d'oli. Es cert qu'ha vengut a comprar, però després m'ha demanat que li canviás una moneda d'or y quant m'ha vist ab sos doblés en sa má, los m'ha volgut prende; y per això jo l'he agafat y l'he portat a la teua presencia.

El jutje respongué:

—Está bé; deixau aquí'ls diners y tornau demá.

Quant tocá'l torn als nostros personatjes, el rey contá tot lo que li havia succehit ab el pobre y després s'explicá aquest a la seua manera.

Anava a cavall, digué, y aquest homo m'ha aturat suplicantme qu'el deixás pujar y el dugué fins a la plassa: li he fet aquest favor y quant som arribats al lloc convingut, no ha volgut baixar, dihent que'l cavall era seu, y això, Senyor, es completament fals.

El jutje digué:

—Deixau aquí'l cavall y tornau demá.

Molta de gent va anar l'on-demà a ca'l jutje per coneixer les seues sentencies.

Els primers litigants qu'arribaren, foren el sabi y el llaurador.

—Pren la teua dona—digué'l jutje dirigint-se a n-el sabi—y a n-el llaurador que li donin cinquanta garrotades.

Es va complir la sentència, y mentres el sabi se'n anava ab la seua esposa, massolaven al llaurador devant el públic.

El jutje feu compareixer després al carnicé.

—Vet-aquí aquests dobles que son teus—li digué—y a n-el comerciant d'oli que li donin cinquanta garrotades.

Complida la sentència va tocá'l torn als nostros personatjes.

—Respòn—digué'l jutje a n-el rey—Si veses el teu cavall entre altres vint, ¿el coneixeries?

—Sí—contestá'l rey.

—¿Y tú?—va demanar a n-el pobre.

—També—respongué aquest.

—Vina ab mi—digué'l jutje dirigintse a n-el rey.

Y tots dos plegats entraren dins s'estable aont el marxando fingit, regonegué'l seu cavall entre molts d'altres que n'hi havia.

A la mateixa prova fou somés el pobre y d'ella en sortí tan victoriós com el rey, senyalant el mateix cavall.

El jutje s'assegué y va dir a n-el rey:

—Pren es teu cavall. Y tú—digué a n-es pobre—rebrás cinquanta garrotades.

Acabada la tasca s'en anava el jutje y el rey el va aturar.

—¿Qué vols?—preguntá'l jutje—¿No t'ha semblat justa la meua sentència?

Estic molt satisfet d'ella; però voldria sebre com has pogut aclarir a n-aquí pertenyien la dona, els diners y el cavall.

He sabut de qui era la dona perque avuy dematí l'he cridada y li he dit. «Posa tinta a n-aquest tinté» y totduna l'ha agafat, l'ha fet ben net y després l'ha omplit de tinta, provant qu'estava acostumada a ferho, lo que no hagués succeit si fos estada la muller del llaurador. El sabi, idò, tenia raó.

Els dobles los vaig posar dins un tassó plé d'aigo y avuy dematí l'he mirada per veure si surava qualche llágrima d'oli, com devia succeir si els diners foren estats del olier, perque sens dupte qualche mica s'haguessen untats ab el contacte de les seues mans. Estava neta y clara, y això m'ha provat que l'amo d'aquelles monedes era'l carnicer.

El teu plet era més mal de tallar, sobre tot després d'haver regonegut el pobre, com tu ho havies fet abans, el cavall entre altres vint. Però vaig observar en canvi a n-aquí regoneixia'l cavall. Quant tu t'hi has acostat, ha girat el cap y l'ha mirat, mentres que quant hi ha anat el pobre y l'ha tocat, ha baixat les orelles y ha alçat una cama. Així he sabut qui era son amo.

Quant el jutje va haver acabat la seua explicació, li digué'l rey:

—No som un marxando com tu te penses, jo som el teu rey. Vaig venir per veure per mos propis ulls si era vé lo que de tu deia la gent, y estic convençut de que no mentia,

perque ets un jutje hábil y discret. Demanem, idò, lo que vulgues.

—No vull cap premi—digué'l jutje—perque me don per massa honrat ab l'enhorabona de mon estimat rey.

LLEÓ.

TARDOR

Les ombres baixen aglasadores

plenes de penes y d'amargor.

Les llums s'apaguen; llums moridores

qu'umplen d'angunia, dol y tristor.

L'hivern s'acosta. Les fulles caven,

ja no son verdes ni son brillants.

Dins les aubades, que m'encantaven

el rou no hi brilla, com diamants.

¿Tu t'en recordes? La benhauransa

que ta somreia com sol ixent

omplia t'ànima. Dolça esperansa

que dona ditxa quant el cor sent.

Venen aubades sens alegríia

venen mitjdiés sense claror.

Y els horabaixes, tots melangíia

fan sentir penes, dol y tristor.

Mes son finides les malhaurances.

Mon cor renaix potent y ardit;

vull fruit ditxes, vull benhaurances

vull sentí el pler d'amò infinit.

Qu'encar que penen y defalleixen

los sers que senten, quant vé tardor....

com sols radiosos, tos ulls llueixen

plens de dolçura, macells d'amor.

JOAN CAPÓ.

XI—1908.

VARIOS VECINOS DE INCA (1)

(Parodia de un artículo.)

Salimos en vindicación y defensa de unos vivos, ya que alevosamente censuraron valiéndose de la ocultación de sus nombres, para salvarse de las críticas de la opinión pública. Esos vivos son varios vecinos de Inca, según afirmación de «La Tarde».

En el diario palmense «La Tarde» se publicó el ya célebre artículo, (2) fruto de un gran desvarío, de una perturbación mental. Con asombrosa rapidez se divulgó por esta ciudad, enterándose de él hasta los campesinos y los analfabetos. Si el consabido artículo no lo considerásemos efecto de una verdadera perturbación mental, no hubiésemos cogido la pluma con el piadoso propósito de defenderlos.

Dichos vecinos anónimos declararon en su precitado artículo que se hallaban en el seno de la Iglesia. Después de tan explícita declaración, y apesar de ella, incurrieron é hicieron incurrir á algunos de sus lectores en las ligerezas siguientes, que no queremos calificar.

1.ª—Para defender á un suicida afirmaron rotundamente que nunca había cometido acto

(1) Retirat del número de dissapte passat per ecsés d'original.

(2) Se pot veure en el número 1.828 corresponent a dia 10 d'Octubre prop-passat.

alguno deshonoroso *ni siquiera la más leve falta*. (Ignoramos hayan existido seres humanos sin cometer falta alguna, exceptuando á la Inmaculada Virgen María. El Evangelio nos dice que el justo cae siete veces cada día.)

2.ª—Censuraron sin pruebas, con infundadas suposiciones, cierta resolución del Tribunal diocesano. (Más prudente hubiera sido—en el supuesto de tener pruebas—apelar del fallo ante el Tribunal metropolitano. Si en un pleito cualquiera recae una sentencia que no es del gusto de los anónimos señores, de seguro que no recurren á la prensa, sino al Tribunal superior como es procedente.)

3.ª—El único deseo que expresaron respecto á su difunto amigo, fué el de que los restos mortales de éste descansén algun día en el cementerio católico. (Más cristiano hubiera sido suplicar oraciones en sufragio del alma del suicida, ya que las oraciones privadas ó particulares nunca están prohibidas.)

4.ª—Aludieron incorrectamente al Corresponsal de la «Gaceta de Mallorca». (El aludido les contestó de una manera clara y precisa, y, apesar del largo tiempo transcurrido desde la publicación de sus artículos, todavía no le han replicado. Eso de echar la piedra y esconder la mano, han dicho los comentaristas, no es acción noble, pues dan motivo á que se consideren, por sospechas, autores de aquella á personas que no lo son.)

¡Pobres é infortunados vecinos anónimos! Tal vez amargan su existencia humillaciones injustas! Después del deplorable desvarío de su mente que les indujo á escribir el flamante artículo, han circulado versiones, que les molestan, desprovistas de verdad y de fundamento serio. ¡Cuanto lo deploramos!

Así alguien ha dicho que los señores anónimos de que se trata son jugadores, no de pelota sino de naipes, de juegos prohibidos, vicio corruptor con frecuencia de haciendas y de la paz de las familias. No hay tal. Otros son y otros fueron los motivos que contribuirían á perturbarles sus facultades hasta el extremo de demostrarlo publicamente. Deficiencias, tal vez, el desgaste de su masa encefálica les hizo olvidar que al suicidio lo castigan las leyes, lo condena la Moral y lo reprobaba el sentido común.

Como ellos se ofuscaron los Emperadores romanos que decretaron la matanza de los cristianos; como ellos también perdieron el sexto sentido, Nerón al ordenar el incendio de Roma y Calígula al nombrar Consul á su caballo. Sin duda esos desgraciados tendrían enagenadas sus facultades y por tal motivo sus nombres han pasado á la Historia.

Así también las tendrían los señores anónimos al realizar su acto de locura. En el repetido artículo aparecen contrasentidos, expresiones ligeras y desatinos, que son la más evidente demostración de que su inteligencia se hallaba perturbada.

Terminamos por hoy consignando que: en prueba de las generales simpatías y del verdadero aprecio que los vecinos anónimos se han grangeado, se ha abierto una suscripción por personas de todas las clases sociales, (si non é vero, é ben trobato) para ofrecer á los

repetidos señores un magnífico objeto de arte, el día que manifiesten sus nombres y apellidos.

Si hemos sido malos defensores de los menados convecinos, ó algo inexactos, no se olvide que hemos imitado la defensa que ellos publicaron. ¡Que Dios ilumine á los que se hallan entre tinieblas!

FRANCISCO, ANTONIO Y PEDRO,
vecinos de Inca.

DEU MANAMENTS

PELS CATALANS

El primer es amar la nostra llengua catalana sobre totes les altres.

El segon no jurar ni proferir el sant nom de Déu en vá.

El tercer santificar les paraules.

El quart honrar l'idioma dels nostres pares.

El quint no matar la llengua ab mots enveritats.

El sisé no proferir paraules cbcenes.

El seté no furar l'honradesa á la paraula.

El vuité no mentir, ni llevar falsos testimonis a la nostra llengua catalana.

El nové no desitjar parlar malament en presencia de la muller del teu prócsim.

El desé no freturar res, ni un mot tan sols, de la parla innoble del teu prohisme.

Aquestos deu manaments s'inclouen en dos: això es, amar á Déu sobre totes les coses, y el llenguatge com á tu mateix.

Aquestos son els deu manaments que, la Lliga del Bon Mot llença á la publicitat, pera que se-n enterin els mestres d'estudi, y els ensenyin als seus noys, verges encare de tota parla innoble.

Aquestos son els deu manaments que, convé que llegixin y meditin els grans—els que son sacats corruptuts—y, si no saben tendran esment ells, que-n preservin, al menys, a n'els seus fills, els qu'han d'honrar á Catalunya, ab la seva parla pura, tant com ells l'han menysprehuada y envilida ab son llenguatge indecent.

Aquestos son els deu manaments que, caldría que-s plantessin á totes les parets, y fessin girar el cap dels transeunts á cada cantonada.

Aquestos son en fi, els deu manaments de la Lliga del Bon Mot que, els catalans escriuran ab lletres imborrables en les dues vaules, incommovibles, de la seua conciencia y de la seua dignitat, manaments, que avuy la premsa promulga, entre-l fulgor de l'entusiasme y l'espatech de l'indignació, en el Sinahi més alt de la Dignitat de un Poble que vol ésser.

IVÓN L'ESCOP.

Escapulons

LA PREMPSA DE MADRIT.—Abans insultava y ultratjava a Catalunya perque D. Alons no podia anar a Barcelona sense perill de dexarli els ossos.

Ara que hi van les institucions ab la mateixa llibertat que un va a cal sogre, y encara l'obsequien de lo més, ara, ara... també insulten Catalunya.

Axó demostra que tant malanats eren llavors com són ara.

CONGRESSOS.—La celebració del «Primer Congrés de Naturalistes espanyols», qu'ha tengut lloc ultimament a Saragossa, se deu al distingit naturalista P. Longinos Navas; S. J.; tasca faxuga per tractarse de la primera reunió d'un reduit nombre de persones que, aïllades, fan observacions y estudis de la Natura. L'entusiasme, emperó, dels naturalistes que hi han pres part es estat gran, fentse mútues ofertes de llurs coneixements, pera tot

lo que pugui devenir en profit de les ciencias.

La geologia hi ha tengut una nutrida representació ab els catalans, sorprenguent en gran manera el desplegament que a Catalunya ha prés la nova ciencia Espeleologia, desconeguda en lo restant d'Espanya. El distingit Espelec Mossen F. Faura, parlá de l'importancia de la Espeleologia, relacionada ab totes les branques de la Historia Natural.

CIRCULAR.—La Federació Agrícola Catalana-Balear ha dirigit una circular a tots los Ajuntaments y Societats agrícoles de la Manxa, Llevant y Catalunya, manifestantlos la necessitat de que's dirigessen ab tota urgencia al president de la Comissió de presuposts, protestant de la nova Lley d'alcohols en projecte, ja que no satisfá ni a n-els viticultors ni industrials.

ANIVERSARI.—Lo 28 del passat cumpliren 60 anys, que a Espanya s'inaugurá lo primer ferrocarril. Tal glória correspongué a Catalunya, ja que va ésser de Barcelona a Mataró la primera máquina que correu per terres espanyoles y catalanes.

OU FENOMENAL.—Diuen de Sabadell, que'l Sr. D. Ramón Puig de Torelló ha adquirit una gallina que ha post un ou de 160 grams.

Malgrat les extraordinaries dimensions del ou, la gallina no presenta res de particular, tenint els caràcters comuns de les de la comarca.

SETMANA SOCIAL.—Demá comensa a Sevilla la tercera qu'haurá celebrada Espanya, en quin programa veim que hi dirigiran la paraula publicistes tant eminents com el Pare Vicent, L'Arquebisbe de Sevilla, els bisbes de Vich, d'Oriola y de Badajoz, don Joan Vázquez de Mella, el Director de la *Gaceta de Mallorca* D. Andreu Pont y altres no menos intel·ligents en qüestions socials.

Atenent a les materies que s'han de tractar y per qui han d'ésser tratades, la Setmana Social promet ésser plena de lluminoses ensenyances per la classe treballadora.

JUBILEU DEL PAPA.—Dia 16 de Novembre celebrarà Pio X la Missa solemne de ses bodes d'or, caiguent aquest mateix dia el 24 de sa consagració episcopal.

Amb una, ajuntarán dues festes.

COM MÉS VA MÉS VELA.—El mateix govern de Fransa ha proposat a les Corts la derogació del art. 213 del Còdic Civil, que diu lo sigüent: «El marit deu protecció a la esposa; la esposa deu obediencia al marit.»

En la esposició de motius en que demana aquesta derogació, diu lo govern, que dit article conté «principis que no están ja en armonía ab nostres costums.»

De manera que segons confessió del govern francès, en aquell país ni'ls marits protegexen a les esposes, ni aquestes obeeixen a n-aquells.

Y ¡Visca l'anarquia!

Noves d'Inca

—Com a contestació a les persones que s'han queixades de que l'alumbrat públic no s'encenia y apagava d'hora, la Societat del Gas ens ha fet sabre que durant el mes de Novembre no té obligació d'encendre fins a les 5 y mitja del vespre, comensant un quart abans per acabar un quart després de dita hora; però qu'aquesta setmana, sens tenirne obligació, ja comensen a encendre a les 5 per acabar mitja hora després. Y, que si qualca vespre s'han apagats els fanals abans de l'hora senyalada, es degut a una averia d'un forn, preferint la direcció que faltás el gas a l'alumbrat públic que a n-els particulars.

—Anit a les Completes dels fogarons, el poble prendá part en lo cant liturgic, alternant la Comunitat parroquial y el poble amb la Capella que dirigeix Mossen Tomás Mora.

Hi prenen part el Col·legi dels Srs. Germans de les Escolles Cristianes, la costura pública que regenta Sor Juliana y les privades regentades per Sor Alberta paúla, y Sor Lluisa Franciscana.

Som anats a sentir els ensays generals y mos han causat bonissim efecte els salms cantats pel poble y la Capella que los canta a quatre veus.

Demá a l'ofici major se cantarà una partitura d'en Perosi y predicarà el P. Bruno de Igualada Caputxi.

—El mal temps qu'el dia abans va fer y lo duptós que se presentava el matí de diumenge passat, fonc causa que no acudí a nostra darrera fira la gentada que solia venir els altres anys. Aximeteix devers les onze n'arribá molta de gent dels pobles d'aprop, y tot aprofitant el temps, feren moltes compres y venudes.

Lletgim a distints periòdics qu'el blat y la xexa se pagaren a 18 pessetes y a 18 y mitja, quant ja fa una mesada llarga que va a 20 pessetes. ¿Quin será s'interés en no publicar son vertader preu?

Els preus que retgiren foren els sigüents:

		pessetes:
Bessó.	el quintá de 00'00 a	70'50
Blat novell.	la cortera de 20'00 a	20'50
Xeixa id.	id. de 20'00 a	20'50
Ordi mallorquí.	id. de 00'00 a	11'00
Ordi foraster.	id. a	10'00
Sivada.	id. a	09'00
Ídem forastera.	id. a	08'00
Faves cuitores.	id. a	21'00
Ídem ordinaries.	id. a	19'00
Ídem pel bestia.	id. a	18'00
Blat de les Indies	id. a	14'00
Siurons.	id. de 21'00 a	22'00
Fasols.	id. a	30'00
Monjetes de confit	id. a	42'00
Ídem blanques.	id. a	24'00
Figues seques	el quintá de 10'00 a	12'00
Porcs grassos	s'arrova de 10'50 a	11'50
Safrá	s'unsa de 02'75 a	03'00
Gallines	sa tersa de 00'00 a	00'90
Ous	dotzena a	01'25
Patates.	el quintá de 00'00 a	04'50
Moneacos	id. de 02'50 a	03'00

PUBLICACIONS REBUDES

La Familia.—«Revista Moral, Instructiva y Recreativa del hogar doméstico.»

Publicació mensual que dú 32 planes d'escullit text, hermosament editada amb preciosos gravats de paisatges, costums y alegories que la fan una amiga artística y educadora com el seu mateix nom ja indica de la familia cristiana.

Carrer d'Archs, 7, baixos—Barcelona.

El Magisterio Balear.—Setmanari de primera ensenyansa, orga de la Associació de Mestres d'aquesta Provincia.

Administració S. P. Nolasco, 7, Palma.

El Resumén.—Periòdic defensor dels interessos morals y materials de Ibisca y Formentera.—Amadeo 1, 44.

Lleida Nova.—Setmanari Republicá nacionalista.—Carrer del Rellotger, 4.

A tots agraim la visita y establím gustosos el canvi

AQUEST SETMANARI SE PUBLICA AB CENSURA ECLESIASTICA.

ELS BORRATXOS

Tothom els-e mira ab despreci, tothom veu els desordres que du la boirratxera, però no tothom ha contat les morts de que les boirratxeres son responsables.

Els desordres que du la boirratxera, les malalties que dona no sols al boirratxo sinó també a sos fills y descendents, son bé prou coneguts de tothom, y fan que el boirratxo sia despreciat y poc compatit de ningú. Lo que no han reparat molts es en el gran número de defuncions de qu'es responsable la boirratxera. M. Jernet comunica a la Societat Médica dels Hospitals, qu'ha fet numeroses observacions y estadístiques pels hospitals de París, de les que n'ha tret que la boirratxera, en 10 cassos de cada cent, es la causa principal de la mort, y en altres 24 cassos hi ha ajudat de valent. En les cases de bois s'atribuexen a la boirratxera la mitat de les bojeries.

Es prou sabut que pocs paissos del món se registren tant pocs boirratxos habituals com a Catalunya. D'Inca poren dir que les boirratxeres van desaparequent cada dia més y més, essent rars els espectacles degradants que tan sovint veyem per nostros carrers, no fa encare una dotzena d'anys.

PER QUE XERREN TANT LES DONES

Casi tothom s'es cregut que si les dones xerren tant es perque el seu cervell fá cas de totes les futeses d'aquest món. Un professor de física de París, després de molt estudiar aquesta qüestió, ho atribueix a tres causes principals. La primera la nerviositat de la dona: aquesta es troba d'una manera permanent com l'homo després d'una tassa de bon café o després d'una copa de xampany. La segona, la major pressió pulmonar de les dones, com ell manifesta haver mediat ab aparells. De manera, y es facil d'observar, una dona pot parlar sense cansarse quatre vegades més que l'homo. La tercera es que'l no fer treball muscular fá que la dona estiga menos cansada y predisposta en gastar parlant les seves energies físiques. Lo que no podria explicar, lo dit doctor, es perque hi ha tants d'homos que parlen més que moltes dones.

MICROBIS A N-ELS DOBLERS

Un sabi professor del Institut de Bacteriologia de Boston ha tingut la habilitat y la paciència de descubrir, cultivar, classificar y contar les colonies de microbis que hi ha en les monedes y en els billets de banc.

¡Qui du diners a la butxaca ja cal que tremoli!

En una miserable pessa de deu céntims hi ha prou animalets pera extingir tots els fills de Adám y Eva.

Els de la tisis y els de la differia, els del dengue y els del càncer, els del tifus y els de la verola, tots troben carinyós estatje en una sola moneda, en amigable companyia.

Un billet que no era encara molt antic, portaba sis mil bacteries de malalties diferents.

En les monedes d'arám n'hi havia quinze o vint mil.

Qui vulga guardarsen, pot triar dos camins: el menos segur y més llarc es desinfectar el diner ab solucions de venenos o ab vapors que matin els petits dimoniets que van ab ell; però'l remey més curt y més radicalment segur es no admetre a casa aquests hostes, renunciar l'us de la moneda que mes de donar disgusts ens du traidorament la mort.

VIAJE GRATIS
COMPRANDOÁ LA ASOMBROSA
LIQUIDACIÓN DE
La Palmera
ahorra todos los gastos de un viaje á
Palma.
A precios baratísimos, Telas de hilo,
Creas, Madapolanes, Sábanas, Mantelerías,
Sedas, Lanás, Pañetes, Franelas, Bánovas,
Mantas de cana, Paraguas, Puntilla, Entradores,
etc. etc.
Grandes gangas en Pañería y artículos de Invierno.
Calles Cererols 6 | Bolsería 5
frente Cán Canet | al lado farmacia Rey.
PALMA DE MALLORCA

La Bona Causa

Llibrería den **MIQUEL DURÁN**
Carrer Mallorca, 1, Inca.

En aquest establiment se trobarán els llibres de text y demés material d'ensenyansa adoptat a la majoria de les escoles de Mallorca.—Capses de compassos, quaderns de dibuix y demés arreus del dibuixista.—Resmillería, sobres, paper de cartes, de solfa y de tota casta.—Llibres rextats, quaderns, plaquetes de tot tamany y preu.—Llibres útils, de pietat, de literatura y passa-temps. En la impossibilitat de nombrarlos a tots avuy anunciam els sigüents com a mostra:

LA CUINA MALLORQUINA	1'00
CUENTOS POPULARS per D. Pere d'Alcántara Peña	2'00
ENSEÑANZA PRÁCTICA del Castellano en las Baleares	1'25
REDUCCIÓ de kilos a arrobes per D. Bartomeu Ramis (al cel sía)	0'20
LA EDUCACION DE LA CASTIDAD pel P. Ruiz Amado	2'75
SIGAMOSLE por E. Siekiewicz	2'50
DESDE LA CUNA HASTA LA ESCUELA	1'25
HISTORIA G. DE ESPAÑA. La obra constará de treinta toms. Servida per suscripció el tom mensual	1'00
Ídem enquadernada	1'50
DICCIONARIO ENCICLOPÉDICO ilustrat en mils de gravats	8'00
SOLFEO DE LOS SOLFEOS	1'25
ADOREMUS! prima anthología vocale	4'00
SEGUNDA anthología vocalis	2'00
ESTUDI DE LA SARDANA, per D. Antoni Oliart	0'25

Casa venal.

N'HI HA UNA MOLT GRAN EN EL CARRER DE MALLORCA, CONFRONTANT A DOS CARRERS.

EN AQUESTA IMPRENTA NE DONARAN RAÓ.

MIQUEL FERRAGUT

En son taller de fustería se fabrica toda clase de mobles desde els més econòmics fins als més valuosos y artísticos.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS
Carrer de Mallorca, 64, INCA.

ALMACENES SAN JOSÉ
DE**Ignacio Figuerola**

BRONDO 7-9-11 ESQUINA BORNE

LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES SASTRERÍA Y CAMISERÍA
LA CASA MEJOR SURTIDA,
LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Recomenam a n-els nostres amichs y suscriptors l'extens y variat assortit en tota classe d'articles para SENYORA que acaba de rebre per aquesta primavera y temporada d'ivern,

LAS MONJAS

Aquesta casa conte també una gran existencia de *ROBA BLANCA* de fil y cotó totes amplaries, *CATIFES*, *LLENSOLS*, *TOVALLOLES*, *FLESADES*, *COBRELLITS*, *MANTALARIES BÁNOVES* de color y blanques.

Els articles *NEGRES* d'aquesta casa no's tornen may lletjos, son garantits.

Casa de confianza que ven a preus molt reduits.

LAS MONJAS

Carlos Alabern
PALMA MALLORCA

Imprenta de
Ca-Nostra

*BON GUST * ECONOMÍA * PRONTITUT*
en tota mena de treballs

Inca—Mallorca 1 y 16—Inca.

CA-NOSTRA

SETMANARI POPULAR.

Preu de suscripció

Un trimestre, una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendran la suscripció per 20 céntims mensuals, 2'40 l'any.

S'en troben per vendre en els kioscos de Cort y del Carril, de Palma.

A les persones que, per fer propaganda, volguessen una regular cantitat d'exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.